

BANKERNAS KRISHANTERINGS- BEREDSKAP 2025

Innehållsförteckning

SAMMANFATTNING

BANKERNAS RESOLUTIONSSYSTEM

1. Inledning	5
2. VFS:s uppgifter	7
3. Hur VFS agerar om en bank fallerar	9
3.1 När är resolution nödvändigt	10
3.2 Vilka verktyg kan VFS tillämpa vid resolution.....	12
3.3 Hur sköts en ersättningssituation för insättningsgarantin	13
4. Hur ska bankerna förbereda sig på krishanteringssituationer	14
4.1 Beredskap för resolutionssituationer	14
4.2 Beredskap för insättningsgarantins ersättningssituationer	15

BANKERNAS KRISHANTERINGSBEREDSKAP 2025

5. VFS:s bedömning av bankernas resolutionsberedskap 2025	17
5.1 Förvaltning.....	18
5.2 Förlustabsorberingsförmåga och rekapitalisering.....	18
5.3 Likviditet och finansiering vid resolution	19
5.4 Operativ kontinuitet och tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer.....	19
5.5 Uppgifter och informationssystem samt uppgifter som behövs för värderingen	20
5.6 Kommunikation	20
5.7 Separerbarhet och omstrukturering av verksamheten.....	21
6. VFS:s bedömning av bankernas insättningsgarantiberedskap 2025 ..	22
6.1 Banker som omfattas av bedömningen	23
6.2 Bedömningen bildas utifrån testning	23
7. Bedömningsmetoder	24
7.1 Resolutionsberedskap	24
7.2 Insättningsgarantiberedskap	25

Sammanfattning

Enligt bedömningen av Verket för finansiell stabilitet (VFS) hade bankerna inga betydande brister i sin resolutionsberedskap i slutet av 2025. VFS bedömer att bankernas resolutionsberedskap är särskilt bra inom förlusttäckningen och rekapitalisering samt inom förvaltningen.

Det finns dock fortfarande rum för förbättring inom vissa delområden. I synnerhet kontinuitetsplanerna för finansmarknadsinfrastrukturen förutsätter utvecklingsarbete från bankerna. De observerade bristerna kan huvudsakligen rättas till genom att precisera beskrivningarna av processer och verksamhetssätt. Bankerna ska därtill vidareutveckla de uppgifter som behövs för att genomföra bail-in-verktyget enligt det nya ramverket för datamaterial. Man ska även fortsätta testa leveransen av de nödvändiga uppgifter som behövs i en krissituation som en del av resolutionsplaneringen.

Enligt VFS:s bedömning hade bankerna inga sådana brister som skulle förhindra genomförandet av resolutionsåtgärderna. Om det skulle finnas brister bör VFS överväga tillämpning av sina särskilda behörigheter för att undanröja identifierade hinder. Å andra sidan är inte en enda banks beredskap på en så hög nivå att den skulle möjliggöra sänkning av MREL-kraven som ställts på banken.

Enligt VFS:s bedömning är inlåningsbanker väl förberedda på att överlämna de behövliga insättar- och

kontouppgifterna till VFS vid utbetalning av insättningsgarantiersättningar så att VFS vid behov kan betala ersättningarna till insättarna inom sju arbetsdagar.

VFS:s bedömning av för vilka banker resolutionsåtgärderna skulle vara nödvändiga om banken i fråga höll på att eller sannolikt skulle fallera har inte förändrats. Åtta finländska banker omfattas av VFS:s behörighet. Fem banker bedöms ha funktioner vars kontinuitet måste säkerställas genom resolutionsåtgärder för att undvika utbredda störningar i banktjänster. Om dessa bankers verksamhet upphörde skulle det ha en negativ inverkan på finansmarknadernas stabilitet.

Baserat på detta planerar VFS resolution för fem banker som omfattas av dess behörighet: Aktia Bank, Oma Sparbank, POP Bank -gruppen, S-Banken och Sparbanksgruppen. För dessa bankers resolution ser VFS användning av bail-in-verktyget som den primära lösningen. Då täcks förlusterna och banken rekapitaliseras genom VFS:s försnabbade skuldsanering, och samtidigt säkerställs att bankens verksamhet fortsätter utan störningar.

På motsvarande sätt har bedömningen från 2025 att fallissemang av Alisa Bank, Finlands Hypoteksförening och Ålandsbanken inte skulle äventyra kontinuiteten av kritiska funktioner eller den finansiella stabiliteten inte förändrats. För dessa banker är bedömningen att deras verksamhet i en ekonomisk krissituation kunde avvecklas genom ett likvidationsförfarande eller alter-

nativt kunde de försättas i konkurs. Då skulle insättningar som omfattas av insättningsgarantin ersättas till insättaren inom sju arbetsdagar från VFS:s insättningsgarantifond.

Lagstiftningen förutsätter att banker och myndigheter på förhand upprättar planer för att hantera olika krissituationer. Betydelsen av bankernas proaktiva beredskapsarbete är betydande för att en eventuell krishanteringssituation – dvs. resolution eller insättningsgarantiersättning – snabbt kan skötas på ett effektivt och kontrollerat sätt.

VFS publicerade rapporten om bankernas krishanteringsberedskap för första gången år 2025¹. Årets rapport har utvidgats till att omfatta även en bedömning av bankernas beredskap vid ersättningssituationer för insättningsgarantin.

¹Bankernas resolutionsberedskap 2024
(se VFS:s webbplats: rvv.fi/sv/bankernas-resolutionsberedskap)

Bankernas resolutionssystem

1. Inledning

Bankerna tillhandahåller tjänster till medborgare, företag och ekonomin som är nödvändiga för att samhället ska fungera. De har bland annat en avgörande roll som tillhandahållare av betaltjänster och kanalisering av finansiering. Därför måste bankernas eventuella ekonomiska svårigheter lösas på ett kontrollerat, snabbt och effektivt sätt.

Bankernas centrala roll i ekonomin och samhället har historiskt sett ofta inneburit att banker i ekonomiska svårigheter inte har kunnat tillåtas gå i konkurs, utan det har ansetts nödvändigt att rädda bankerna med offentliga medel för att trygga deras kritiska funktioner och den finansiella stabiliteten.

Beviljandet av offentligt bankstöd till krisbanker har lett till en negativ spiral. Det har lett till en överdriven risktagning, då bankledningen och de ägare och borgenärer som investerat i bankerna samt andra aktörer på finansmarknaden har börjat lita på att banker som hamnat i svårigheter alltid räddas. Den överdrivna risktagningen och bankernas ökade storlek har lett till att kostnaderna för att rädda bankerna har ökat så mycket att det till och med har lett till att länders betalningsförmåga varit hotad.

Bankkriser har ofta också varit förknippade med problem i realekonomin, varvid det omfattande åtagandet att rädda bankerna under recession har försämrat staternas finanspolitiska

handlingsmöjligheter och därmed ytterligare förvärrat de ekonomiska kriserna.

Brister i insättningsgarantin har ofta lett till att bankernas kriser har blivit värre och för sin del ökat trycket att rädda bankerna med offentliga medel. Brister i insättningsgarantin har kunnat vara förknippade med insättningsgarantins låga nivå, en otrovändig finansiering eller en bristande praktisk förmåga att betala insättningsgarantierna till insättarna inom en skälig tid.

I och med den globala finanskrisen som började 2008 ansågs kostnaderna för bankkriserna ha ökat så mycket att det var nödvändigt att skapa ett helt nytt regleringsramverk och effektiva myndighetsbefogenheter för att verkställa det. Målet med det nya resolutionssystemet var och är fortfarande utöver att trygga de offentliga medlen även att förebygga bankkriser. Ett trovärdigt fungerande resolutionssystem ökar bankernas, investerarnas och andra intressentgruppers incitament att begränsa osund risktagning. Dessutom uppmuntrar det bankerna att förhindra att problem tillspetsas.

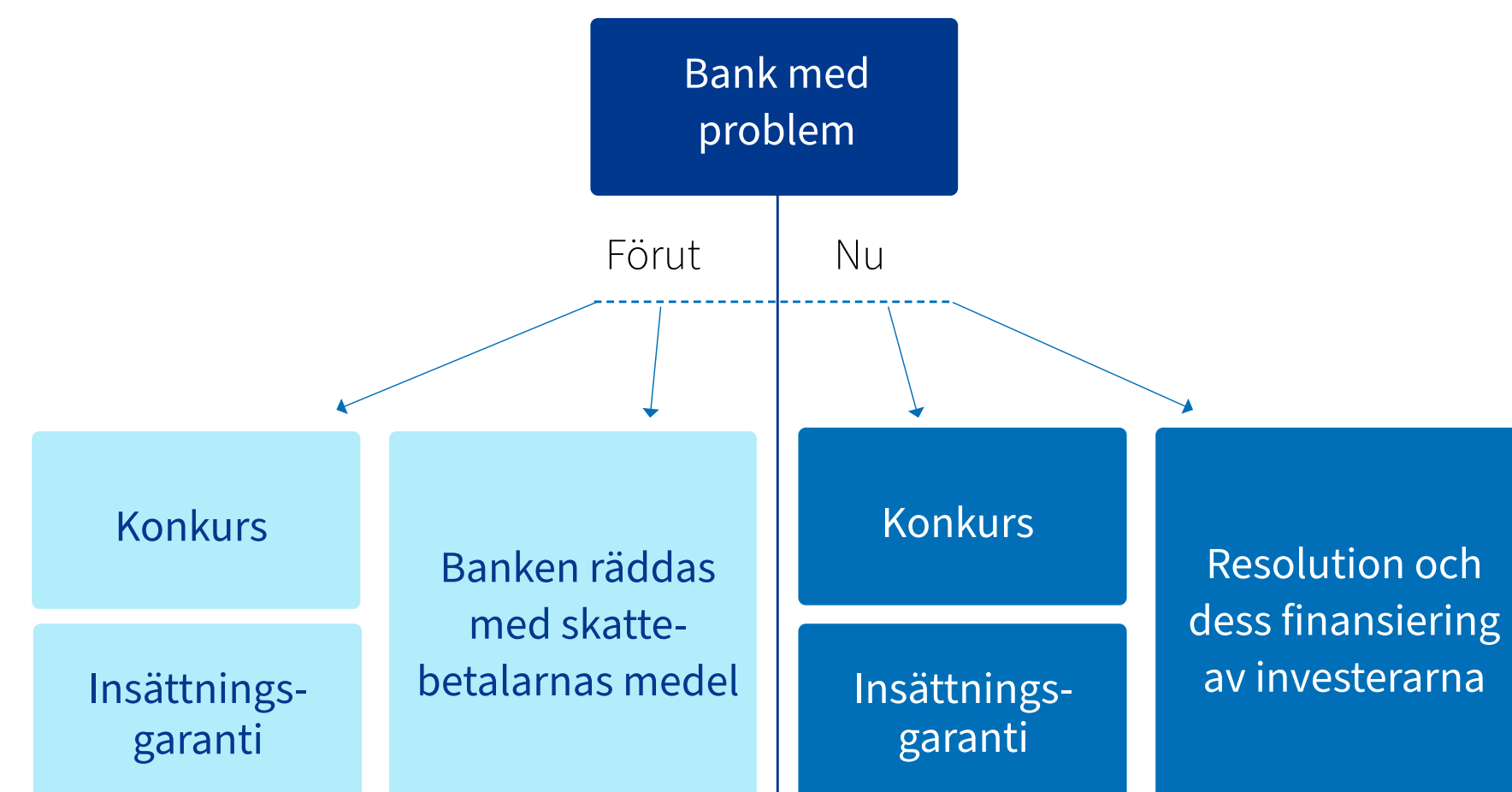
Inom EU verkställdes den förnyade regleringen 2014 i resolutionsdirektivet för kreditinstitut och värdepappersföretag samt genom att inrätta en bankunion där beslutsfattandet om tillsyn och resolution av de största bankerna gavs till

myndigheterna på EU-nivå. För närvarande deltar medlemsstaterna i euroområdet samt Rumänien i bankunionen. I och med den nya regleringen inrättades en ny resolutionsmyndighet i Finland och många andra länder.

Samtidigt skärptes och förenhetligades också regleringen gällande insättningsgarantin i hela EU. Till exempel höjdes det maximala beloppet för insättningsgarantier till 100 000 euro per insättare och ersättningsarnas betalningstid förkortades stegvis till sju arbetsdagar från de tidigare tre månaderna.

Enligt den nya regleringen ställer resolutionsmyndigheten en bank som hamnat i allvarliga ekonomiska svårigheter under resolutionsförvaltning

och använder resolutionsverktyg när det är nödvändigt för att säkerställa kontinuiteten av de kritiska banktjänsterna och för att bevara den finansiella stabiliteten. I en dylik situation finansieras resolutionsåtgärderna av de personer, företag, fonder och offentliga aktörer som har investerat i bankens aktier och skulder, till skillnad från tidigare bankkriser då staten finansierade de nödvändiga åtgärderna med medel som samlats in från skattebetalarna. I de fall där bankens fallande inte anses äventyra den finansiella stabiliteten eller de kritiska banktjänsterna, kunde bankens verksamhet avvecklas i ett sedvanligt insolvensförfarande och insättarnas ställning skyddas med hjälp av insättningsgarantisystemet.

Resolutionssystemets trovärdighet förutsätter att myndigheterna och bankerna är väl förberedda på mycket utmanande och snabbt framskridande krissituationer. Lagstiftningen förutsätter att banker och myndigheter på förhand utarbetar planer för att hantera krissituationer.

Banken utarbetar själv en återhämtningsplan som tillsynsmyndigheten granskar och godkänner. I återhämtningsplanenskabankenssjälvplaneraåtgärder som den kan tillgripa för att trygga kontinuiteten i sin verksamhet.

Resolutionsmyndigheten ansvarar för sin del för planeringen av resolutionsåtgärder som kan vidtas om banken håller på att falla eller sannolikt kommer att falla och bankens livsduglighet inte kan återställas genom bankens egna eller banktillsynens åtgärder.

För de bankspecifika resolutionsplanerna gör resolutionsmyndigheten en förhandsbedömning av om försättandet av banken i konkurs skulle orsaka instabilitet i det finansiella systemet. Dessutom beskriver resolutionsmyndigheten i resolutionsplanerna vilka resolutionsverktyg som skulle lämpa sig bäst om banken hamnade i allvarliga ekonomiska problem. Resolutionsmyndigheten bedömer också bankernas resolutionsberedskap samt identifierar och strävar efter att undanröja eventuella hinder som kan försvåra ett framgångsrikt genomförande av resolutionsåtgärderna.

Myndigheter som ansvarar för insättningsgarantin ska säkerställa att det alltid finns förutsättningar för att betala insättningsgarantiersättningar. Detta innebär till exempel:

- Upprätthållande av insättningsgarantifonden och processer för tilläggsfinansiering genom avgifter som debiteras bankerna för att säkerställa att finansiering för att betala ersättningar är snabbt tillgänglig.
- Säkerställande av att inlåningsbankerna i ersättningssituationer har ständig beredskap att producera de behövliga insättar- och kontouppgifterna utifrån vilka ersättningarna betalas.
- Upprätthållande av de behövliga IT-system som i ersättningssituationer möjliggör en automatisk process, via vilken utbetalningen av ersättningar sker inom sju arbetsdagar.
- Upprätthållande av samarbetsprocesser med andra länders insättningsgarantisystem för att ersättningsprocessen ska vara smidig även om den ersättningsskyldiga banken är verksam i flera länder.

Bankernas beredskap är av största vikt för att kunna skydda insättarna, den finansiella stabiliteten och skattebetalarna, oavsett hurdan bankkris det är fråga om.

Skydd för insättare

Insättningar som omfattas av insättningsgarantin är alltid skyddade upp till 100 000 euro, antingen genom att banken sätts i resolution eller av insättningsgarantisystemet.

Skydd för finansiell stabilitet

En bank försätts i resolution om det bedöms att dess konkurs skulle orsaka betydande negativa effekter på andra banker eller på finansmarknadernas funktion.

Skydd för skattebetalare

Resolutionsverktyg används för omstrukturering av bankens verksamhet. Myndigheter kan inte i planeringsskedet anta att offentliga medel skulle beviljas för att stöda en bank som har problem.

2. VFS:s uppgifter

Verket för finansiell stabilitet (VFS) är en självständig myndighet som grundades 2015 och som fungerar som Finlands nationella resolutions- och insättningsgarantimyndighet. Dessutom upprätthåller verket ett kontosystem inom försörjningsberedskapen som för sin del tryggar kontinuiteten i dagliga betalningar. Denna rapport fokuserar på arbetet med resolution av banker och insättningsgarantin.

I EU:s bankunion ansvarar det gemensamma resolutionsrådet Single Resolution Board (SRB) för resolutionsarbetet med avseende på de största bankerna som är viktiga för det finansiella systemet (på engelska Significant Institution, dvs. SI-institut). Detta arbete görs i bankspecifika team som leds av SRB och som har medlemmar från både SRB och VFS.

VFS ansvarar för resolutionsarbete i mindre, ur det finansiella systemets synvinkel mindre betydande banker (på engelska Less Significant Institution, dvs. LSI-institut).

Dessutom deltar VFS i planeringen av resolution av nordiska banker i länder utanför bankunionen i gränsöverskridande resolutionskollegier som leds av resolutionsmyndigheterna i bankens hemland.

VFS:s roll vid resolution av olika slags finansinstitut

 Institut som omfattas av rapporten

Insättningsgarantin har ordnats nationellt inom EU. Alla finländska inlåningsbanker omfattas av Finlands insättningsgarantisystem som VFS ansvarar för. För dessa bankers del ansvarar VFS för insättningsgarantin, dvs. för att förutsättningarna alltid ska finnas för att betala insättningsgarantiersättningar och trygga insättningarna i samband med resolutionsåtgärder.

Det är alltid insättningsgarantisystemet i bankens hemstat som ansvarar för bankens insättningsgaranti. När en utländsk bank har en filial i Finland som tar emot insättningar är det VFS lagstadgade uppgift att bistå det utländska insättningsgarantisystemet i en ersättningssituation genom att betala insättningsgarantiersättningarna till insättaren i den filial som ligger i Finland. Tillgångarna och anvisningarna för att betala ersättning fås då av insättningsgarantisystemet i inlåningsbankens hemstat.

I en situation där en utländsk bank tillhandahåller insättningstjänster i Finland från utlandet utan filial i Finland, deltar VFS inte i utbetalningen av ersättningarna, utan ersättningssituationerna sköts i sin helhet av insättningsgarantisystemet i bankens hemstat.

VFS:s olika roller vid insättningsgaranti av inlåningsbanker med verksamhet i Finland

 Institut som omfattas av rapporten

*I förteckningen ingår de utländska banker som enligt de uppgifter som VFS för närvarande har, erbjuder sina tjänster på finska, till exempel via en finskspråkig webbplats. Förteckningen är inte uttömmande, d.v.s. alla utländska banker är inte nödvändigtvis inkluderade, eftersom banker inte är skyldiga att deklarera VFS om de tar emot eller har tagit emot insättningar.

3. Hur VFS agerar om en bank fallerar

Om bankens ekonomiska situation försämras och blir mycket dålig ska VFS bedöma om de tre i lagen fastställda villkoren för resolution uppfylls:

1. Finansinspektionen eller VFS har bedömt att banken håller på att falla eller sannolikt kommer att falla, dvs. att banken inte längre är livsduglig.
2. Det är inte möjligt att inom rimlig tid hitta en privat lösning på bankens problem; till exempel en situation där det inte finns någon potentiell köpare som är beredd att köpa banken till det pris som ägarna begär.
3. Resolution ligger i allmänt intresse, dvs. man anser att resolutionsåtgärder är nödvändiga för att uppnå resolutionsmålen. Mer information om när resolutionsåtgärder är nödvändiga finns i kapitel 3.1.

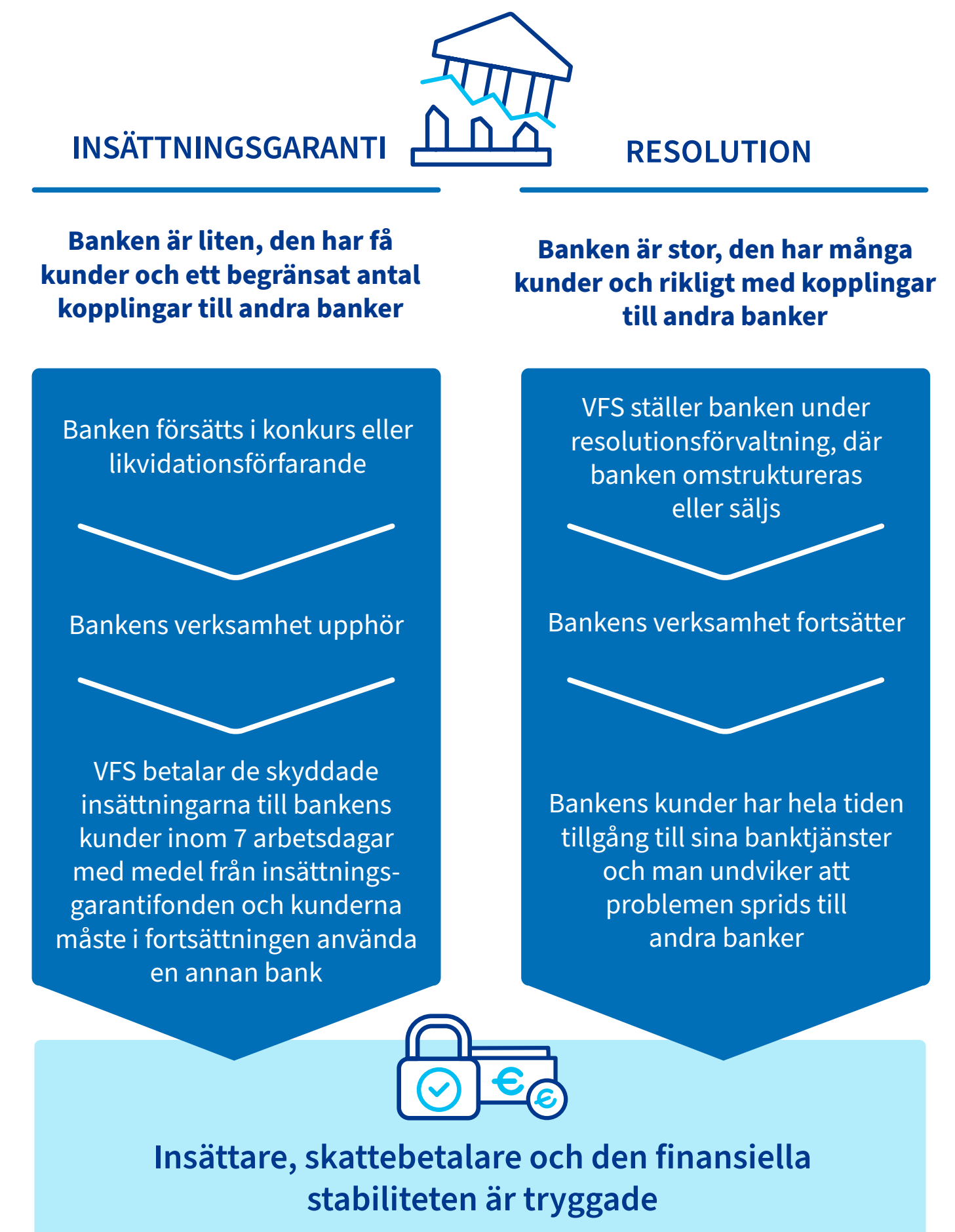
Om banken har få kunder och dess kopplingar till andra banker och aktörer på finansmarknaden är begränsade, är resolutionsåtgärder inte nödvändiga för att uppnå resolutionsmålen. Då försätts banken i konkurs eller avvecklas genom ett likvidationsförfarande, såsom man vanligtvis gör med insolventa företag. Tillgångarna som hör till bankens insättningskunder är alltid skyddade upp

till 100 000 euro. VFS ersätter dessa insättningar som omfattas av insättningsgarantin med tillgångar från insättningsgarantifonden som det förvaltar. Då får insättarna sina pengar tillbaka inom sju arbetsdagar. En beskrivning av hur insättningsgarantiersättningar sköts finns i kapitel 3.3.

Om banken har många kunder och rikligt med kopplingar till andra banker och aktörer på finansmarknaden, kunde konsekvenserna för att banken fallerar vara betydande. Då är resolution nödvändigt, och bankens verksamhet omorganiseras med hjälp av resolutionsåtgärder. De tillgängliga resolutionsverktygen beskrivs i kapitel 3.2.

Tillämpningen av resolutionsåtgärder påverkar i regel inte bankens normala verksamhet, och således fortsätter de grundläggande banktjänsterna, såsom insättnings- och betaltjänstfunktioner som banken erbjuder sina kunder, utan avbrott även under omorganiseringen. Även i detta fall är insättningskundernas tillgångar skyddade upp till 100 000 euro.

Vad händer om banken fallerar?

3.1 När är resolution nödvändigt

Resolution anses vara nödvändigt när något av de nedan listade resolutionsmålen är hotade i samband med konkurs – dvs. genom resolutionsåtgärderna är det nödvändigt att säkerställa att

1. bankens kritiska funktioner fortsätter
2. man undviker att den finansiella stabiliteten rubbas
3. man minimerar användningen av offentliga medel
4. man tryggar skyddade insättares och skyddade investerares medel i enlighet med lagstiftningen eller
5. man tryggar kundmedlen i banken.

Nedan beskrivs närmare hur VFS bedömer effekten av en konkurs på tre resolutionsmål – den första, andra och fjärde.

Hur bedömer VFS funktionernas kritiskhet

Banken har vanligtvis många olika funktioner, såsom till exempel hushållens insättningar, bolån, betal-tjänster, handel med kapitalinstrument eller derivat samt emission av säkerställda obligationslån.

VFS bedömer att bankens verksamhet är kritisk om störningen som drabbat banken påverkar många hushåll eller företag, andra banker eller instanser på marknaden och om dessa parter inte har möjlighet att få motsvarande tjänster av en annan aktör tillräckligt snabbt.

Vid bedömningen av hur kritiska funktionerna är utnyttjar VFS de uppgifter som bankerna årligen rapporterar, såsom kontomedel, antalet kontotransaktioner och antalet kunder. Dessutom har VFS för några år sedan med hjälp av en enkät utrett hur aktiva de som använder grundläggande banktjänster är och huruvida de är beroende av en bank samt bankernas beredskap att ta emot nya hushålls- och företagskunder. Från och med 2026 rapporterar bankerna de uppgifter som utretts genom enkäten i standardformat som en del av den årliga resolutionsrapporteringen.

Ju fler kunder som kontinuerligt använder bankens tjänster, desto större är konsekvenserna av en störning. Ju längre tid det tar för andra banker att ta emot nya kunder, desto svårare är det att ersätta funktionen. Om banken har fler så kallade återkommande kunder än andra banker bedöms kunna ta emot inom sju arbetsdagar, bedöms insättnings- och betaltjänstfunktionerna vara kritiska. Denna bedömning görs separat för hushålls-, små och medelstora företags- och storföretagskunder.

Hur bedömer VFS effekterna på den finansiella stabiliteten

Bankens konkurs kan hota den finansiella stabiliteten på många sätt. Banken kan vara viktig med tanke på realekonomin eller finansmarknaden. Bankens konkurs kan direkt eller indirekt drabba andra banker och finansmarknadsaktörer.

VFS bedömer bankernas betydelse med hjälp av indikatorer som Finansinspektionen använder för att fastställa vilka banker som är viktiga för det nationella finansiella systemet (på engelska Other Systemic Important Institution, O-SII). I VFS:s bedömning granskas i synnerhet bankens storlek och dess betydelse för den grundläggande bankverksamheten.

VFS bedömer de direkta spridningseffekterna genom att granska de eventuella konsekvenserna av en konkurs på aktieägare samt investerare som har investerat i skuldinstrument som banken emitterat. Till exempel utreds det om det bland de identifierade ägarna eller investerarna finns andra banker och huruvida den granskade bankens konkurs kunde påverka de andra bankernas fordringar i så hög grad att deras ekonomiska läge skulle försämrats på ett oroväckande sätt.

Dessutom bedömer VFS eventuella spridningskanaler som uppstår via finansmarknadens infrastruktur. Till exempel om banken som är under granskning erbjuder en annan bank tillträde till betalningssystemet kan bankens konkurs orsaka problem för den andra banken.

Indirekta spridningseffekter av bankens konkurs kan uppstå till exempel genom att andra banker använder säkerställda obligationslån som banken i svårigheter emitterat som säkerhet för sin finansiering. Dessutom kan indirekta spridningseffekter uppstå om de insättningar som skyddas i samband med konkursen ersätts från insättningsgarantifonden som

förvaltas av VFS. Om fondens medel inte räcker till för att betala bankens skyddade insättningar, tar VFS ut extra insättningsgarantiavgifter av andra banker. VFS bedömer hur dessa avgifter påverkar andra bankers ekonomiska läge. Indirekta spridningseffekter kan också uppstå om kunder och investerare bedömer att andra banker har motsvarande problem som banken som råkat i svårigheter. Sannolikheten för en sådan misstanke ökar om bankens affärsmodell är likadan som affärsmodellen för den bank som har problem.

Hur bedömer VFS tillräckligheten av finansieringskällorna för insättningsgarantin

Insättningsgarantiersättningar finansieras i första hand med medel från VFS:s insättningsgarantifond. Insättningsgarantifonden innehöll 1,29 miljarder euro i slutet av 2025. I en ersättningssituation där mängden insättningar som ska ersättas skulle överskrida medlen i insättningsgarantifonden, skulle VFS samla in ytterligare insättningsgarantiavgifter från andra finländska banker.

Utöver extra insättningsgarantiavgifter kan VFS förplikta bankerna att låna ut de medel som saknas för utbetalning av insättningsgarantiersättningar till insättningsgarantifonden. Insättningsgarantifondens upplåning kräver alltid statsrådets tillstånd och riksdagens samtycke. Riksdagen har beviljat statsrådet befogenhet att godkänna fondens lån till ett belopp på upp till två miljarder euro.

VFS bedömer att resolutionslagstiftningens mål om att trygga skyddade insättare är hotad om det uppskattade finansieringsbehovet för att ersätta bankens insättningar är betydligt större än det belopp som kan erhållas från de ovannämnda finansieringskällorna. Då anses resolutionsåtgärder vara nödvändiga.

VFS har en lagstadgad skyldighet att regelbundet testa både sin ekonomiska och operativa kapacitet att genomföra insättningsgarantins ersättningsprocess inom de lagstadgade sju arbetsdagarna.

VFS har testat finansieringskapaciteten i en situation där insättningsgarantiersättningarna måste utbetalas samtidigt till alla insättare av de tre finländska inlåningsbanker som VFS planerar att inte ställa under resolutionsförvaltning om de blir insolventa. De utförda stresstesterna har visat att insättningsgarantiersättningar ekonomiska kapacitet är tillräcklig även i denna extrema situation.

Den operativa kapaciteten är väsentligt förknippad med inlåningsbankernas förmåga att leverera de behövliga insättar- och kontouppgifterna till VFS. Mer om detta i rapportens kapitel 4.2 och 6.

Hur påverkar en eventuell större finansmarknadskris VFS:s bedömning

En bank kan också hamna i allvarliga svårigheter som en del av en större kris på finansmarknaden. En eventuell större finansmarknadskris kan leda till att bankens konkurs skulle ha en större inverkan

på kunderna och allvarigare konsekvenser för den finansiella stabiliteten.

VFS förbereder sig på mer utmanande förhållanden genom att i samband med resolutionsplaneringscykeln bedöma hur kritiska funktionerna är och effekterna på den finansiella stabiliteten i två olika scenarier. I det första scenariot antar VFS att bankens konkurs sker under rådande förhållanden. I det andra scenariot antar VFS att det råder en omfattande systemkris inom banksektorn och på finansmarknaden (systemkris).

Som systemkrisscenario använder VFS det allvarliga scenariot som använts i Europeiska bankmyndighetens (European Banking Authority, EBA) och Finansinspektionens senaste stresstester.

Utöver de faktorer som beskriver det makroekonomiska läget beaktas bankernas försämrade kapitaltäckning i beräkningarna. Då är slutsatsen av bedömningen oftare att resolution är nödvändigt i stället för konkursförfarande.

Genom att beakta ett systemkrisscenario i bedömningen av resolutionsåtgärdernas nödvändighet är det mer osannolikt att bedömningens slutsatser behöver ändras även om förhållandena i en krissituation skulle vara mycket svagare.

På vilka banker skulle resolutionsåtgärder tillämpas

Utifrån den analys av funktionernas kritiskhet och effekten på den finansiella stabiliteten som gjordes

under resolutionsplaneringscykeln 2025 planerar VFS resolution för fem banker som omfattas av dess behörighet: Aktia Bank, Oma Sparbank, POP Bank-gruppen, S-Banken och Sparbanksgruppen. I kapitel 3.2 anges vilka verktyg som VFS planerar att tillämpa i samband med en resolution.

Slutsatsen att resolution är nödvändig om dessa banker skulle falla eller sannolikt falla, grundar sig på att dessa bankers hushålls- och/eller små och medelstora företags insättningar samt betaltjänstfunktioner är kritiska samt på att en konkurs för dessa banker skulle hota den finansiella stabiliteten, särskilt i en mer utbredd krissituation på finansmarknaden.

Utifrån analyserna har VFS också kunnat konstatera att en konkurs av de tre banker som omfattas av dess behörighet inte skulle hota de tidigare nämnda resolutionsmålen. För Alisa Banks, Finlands Hypoteksförenings och Ålandsbankens del bedöms således att deras verksamhet i en krissituation kan läggas ned genom ett likvidationsförfarande eller att de kan försättas i konkurs. Då är insättarnas position tryggad genom insättningsgarantiersättningar. Kapitel 3.3 innehåller information om hur ersättningarna betalas till insättarna i praktiken.

Det är dock skäl att beakta att det finns en möjlighet att slutsatsen om huruvida resolution är nödvändigt kan förändras i en krissituation. Förhållandena kan skilja sig avsevärt från det som VFS

har observerat i sin bedömning under planeringen. Dessutom kan omfattningen av bankens verksamhet på kort tid ha förändrats mycket efter VFS:s föregående bedömning. Om bankens kundkrets till exempel har minskat betydligt är det möjligt att insättnings- och betaltjänstfunktionerna inte längre är kritiska. I så fall behövs inte resolutionsåtgärder för att säkerställa kontinuiteten i dessa funktioner.

3.2 Vilka verktyg kan VFS tillämpa vid resolution

VFS kan i samband med resolution använda sig av fyra verktyg. Dessa är bail-in-verktyget, försäljning av affärs- verksamhet, brobank och egendomsförvaltningsbolag.

Resolutionsverktyg som VFS kan använda

Bail-in

Skuldernas nominella värde skrivs ned helt eller delvis och konverteras till kapitalbasinstrument.

Försäljning av affärsverksamhet

Institutets aktier eller företagets tillgångar och skulder överförs helt eller delvis till ett annat institut eller till annan tredje part.

Brobank

Institutets tillgångar och skulder överförs till ett tillfälligt institut som resolutions- myndigheten grundat och har bestäm- manderätt över. Alternativt kan institutets ägande tillfälligt koncentreras till en sammanslutning som myndigheten grundat.

Egendomsförvaltningsbolag

En del av institutets tillgångar och skulder överförs till ett separat egendomsförvalt- ningsbolag.

Om bail-in-verktyget tillämpas fortsätter banken sin verksamhet självständigt och skulderna omstruktureras av VFS. I samband med resolution skrivs alltid ägarnas aktier och skuldinstrument som ingår i kapitalbasen ned. Skuldinstrument kan också omvandlas till nytt kapital. På så sätt ansvarar bankens borgenärer, och före dem aktieägarna, för krisens kostnader. Det finns inte längre behov för att använda offentliga medel för att återställa bankens kapitaltäckning.

Om man använder sig av försäljning av affärsverksamheten, en brobank eller ett egendomsförvaltningsbolag fortsätter banken inte sin verksamhet självständigt, utan kontinuiteten i de kritiska funktionerna säkerställs genom att bankens tillgångar och skulder överförs till en annan part. Om en köpare inte hittas tillräckligt snabbt överförs den verksamhet som senare kan säljas till en brobank. Banken kan göras attraktivare ur köparens synvinkel genom en nedskrivning och konvertering av skulder med hjälp av bail-in-verktyget.

Ett egendomsförvaltningsbolag kan endast tillämpas i samband med tillämpning av ett annat resolutionsverktyg. Till exempel kan en del av de oreglerade krediterna överföras till ett egendomsförvaltningsbolag, dvs. en så kallad skräp- bank, samtidigt som de övriga tillgångarna säljs till en annan bank. På så sätt säkerställs kontinuiteten i de kritiska funktionerna.

VFS anser att tillämpningen av bail-in-verktyget är den primära lösningen vid resolution av banker som omfattas av dess behörighet. VFS beaktar i sin planering även möjligheten att stabiliseringen av en banks situation kan kräva ytterligare åtgärder. Därför omfattar VFS:s planeringsarbete också beredskap för att använda affärsverksamhetens försäljning, i synnerhet aktieförsäljningar, vid resolution.

3.3 Hur sköts en ersättningssituation för insättningsgarantin

Om en inlåningsbank blir insolvent, har insättningsgarantisystemet i bankens hemstat en lagstadgad skyldighet att ersätta insättarnas insättningar som omfattas av insättningsgarantin inom sju arbetsdagar från att bankens insolvens började. I Finland ansvarar VFS för alla finländska bankers insättningsgaranti.

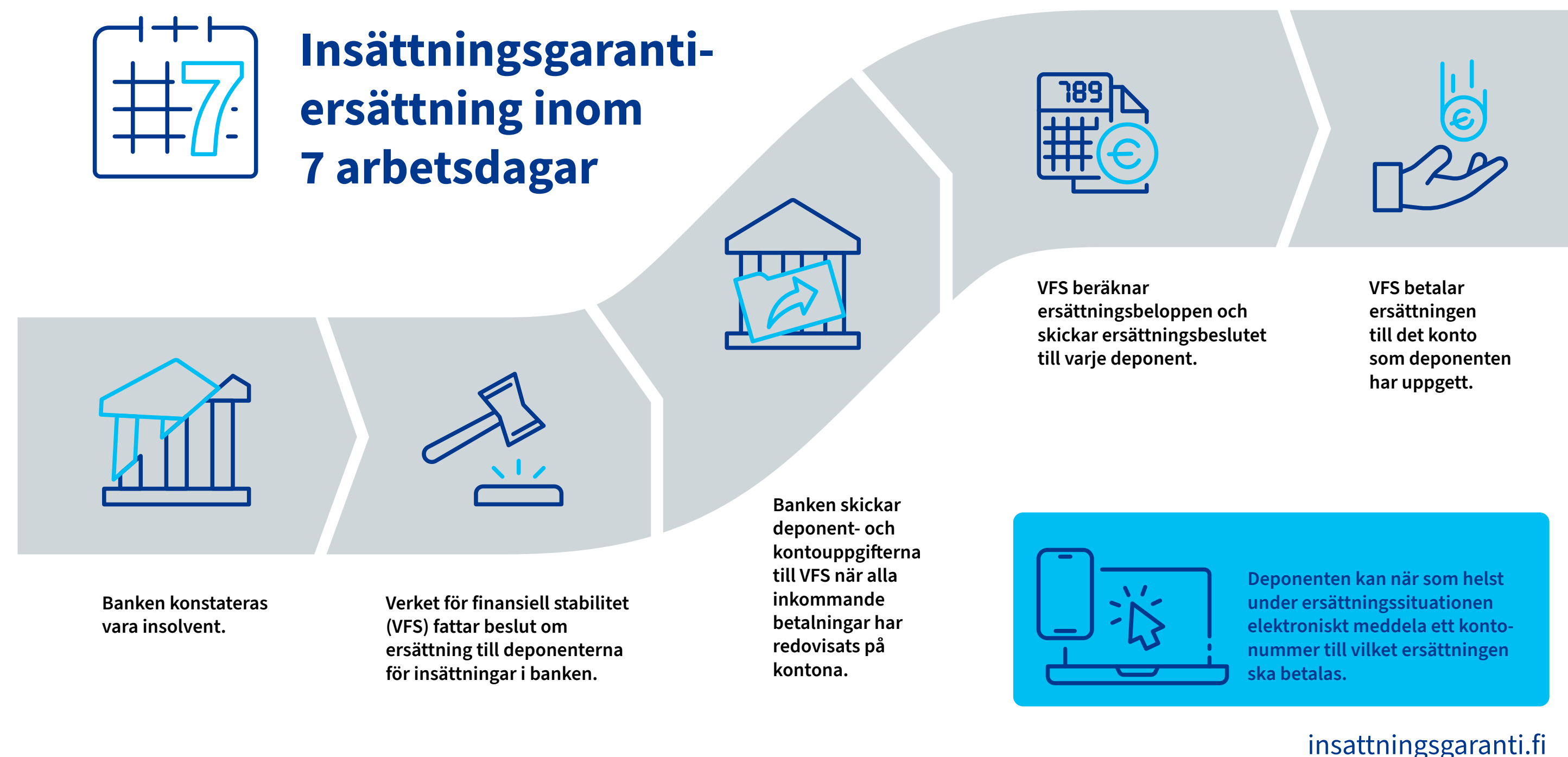
Man har förberett sig på en snabb ersättningsprocess av insättningarna genom att utveckla processerna och bygga upp de nödvändiga IT-systemen både hos inlåningsbankerna och insättningsgarantisystemen såväl i Finland som i andra EU-länder. VFS:s egna betalningssystem för insättningsgarantin som möjliggör en sju arbetsdagers ersättningstid blev färdig 2019.

I en eventuell ersättningssituation behöver insättaren inte göra en separat ersättningsansökan, eftersom VFS får de nödvändiga insättar- och kontouppgifterna direkt från banken. VFS kontaktar bankens insättare med hjälp av dessa uppgifter. I en ersättningssituation bildar VFS för var och en av bankens insättare ett insättarspecifikt ersättningsbeslut som innehåller uppgifterna om insättarens konton i den insolventa banken, beslutet och motiveringarna för insättningsgarantiersättningen samt instruktioner för att ta emot ersättningen. Insättningsgarantiersättningen betalas i Finland som en girering. Insättaren behöver endast informera VFS om kontonumret dit hen vill få insättningsgarantiersättningen. Insättaren kan uppge detta kontonummer antingen elektroniskt eller på en pappersblankett i en ersättningssituation.

Om en bank för vilken insättningsgarantiersättningar betalas ut har verksamhet i flera länder i form av filialer, hjälper insättningsgarantisystemet i det land där filialen är belägen insättningsgarantisystemet i bankens hemstat med de praktiska åtgärderna för att betala ersättningarna. Även för filialer gäller ersättningstiden på sju arbetsdagar.

I slutet av 2025 hade tre finländska inlåningsbanker en filial i ett annat EU- eller EES-land. VFS ansvarar också för insättningsgarantin i dessa utländska filialer av finländska banker.

Vad gäller en filial till en utländsk bank som är belägen i Finland är VFS skyldig att bistå insättningsgarantisystemet i bankens hemstat i en

eventuell ersättningssituation. I slutet av 2025 fanns det sammanlagt 12 av dessa filialer som är verksamma i Finland och som tar emot insättningar. Det finns en lista över dessa banker i kapitel 2.

4. Hur ska bankerna förbereda sig på krishanteringssituationer

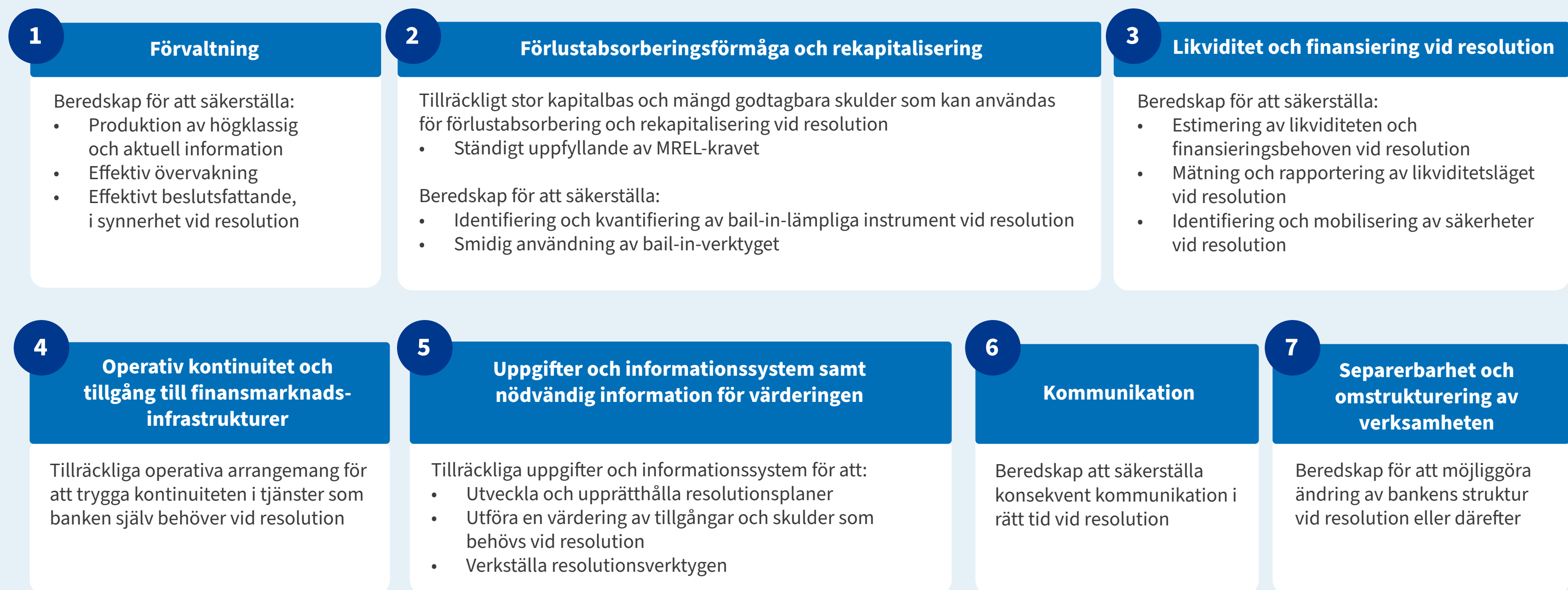
Betydelsen av bankernas proaktiva beredskapsarbete är avsevärd för att en eventuell krishanteringssituation – dvs. resolution eller insättningsgarantiersättning – snabbt kan skötas på ett effektivt och kontrollerat sätt.

4.1 Beredskap för resolutionssituationer

Förväntningarna på bankernas resolutionsberedskap omfattar sju delområden. Arbetet inleddes med att ställa krav på bankerna på minimimängden egna tillgångar och godtagbara skulder (Minimum Requirement of Eligible Liabilities, MREL). Dessa kan användas för att täcka förluster och göra en rekapitalisering vid resolution. Därefter har förväntningarna i anknytning till andra dimensioner ökat stegvis, och nu gäller de bankerna till fullo.

Utifrån VFS:s anvisningar ska banken också testa sin beredskap för att visa att bankens processer, verksamhetssätt och IT-system fungerar på önskat sätt i samband med en resolution.

Delområden inom bankernas resolutionsberedskap

4.2 Beredskap för insättningsgarantins ersättningssituationer

Inlåningsbankerna ska ha kontinuerlig beredskap att leverera insättar- och kontouppgifter till VFS på ett snabbt och pålitligt sätt. Leverans av uppgifterna är bankernas lagstadgade skyldighet. Vid eventuella insättningsgarantiersättningssituationer behöver VFS aktuella uppgifter om insättare och konton av den insolventa banken för att kunna ersätta insättningarna till insättarna inom sju arbetsdagar.

VFS har redan sedan 2017 testat och utvärderat förmågan av de inlåningsbanker som omfattas av dess behörighet att producera och leverera de uppgifter som behövs för insättningsgarantin. Bankerna har alltså redan länge utvecklat sin beredskap i anslutning till insättningsgarantiersättningar i enlighet med VFS:s krav. Genom kontinuerlig testning säkerställs att de uppgifter som banken levererat till sin kvalitet och tekniskt sett är sådana som gör det möjligt för VFS att betala ersättningarna inom sju arbetsdagar.

Utöver att insättar- och kontouppgifterna spelar en central roll i insättningsgarantiersättningar är de också viktiga vid resolution. Med hjälp av aktuella uppgifter kan man följa upp insättningarnas utströmningar och således få en bild av bankens likviditet. Uppgifterna behövs också för att säkerställa att insättningar som omfattas av insättningsgarantin alltid är tryggade i samband med resolutionsåtgärder.

Testning av insättningsgarantiberedskap

Bankernas krishanteringsberedskap 2025

5. VFS:s bedömning av bankernas resolutionsberedskap 2025

Enligt VFS:s bedömning hade bankerna i slutet av 2025 inga betydande brister i sin resolutionsberedskap. VFS bedömer att bankernas resolutionsberedskap är särskilt bra med tanke på förlusttäckningen och rekapitalisering samt inom förvaltningen.

Jämfört med bedömningen som gjordes i slutet av 2024 har framförallt bankernas beredskap att producera nödvändig information som behövs för värderingen och vid användning av resolutionsverktyg förbättrats.

Det finns dock fortfarande rum för förbättring inom vissa delområden. I synnerhet kontinuitetsplanerna för finansmarknadsinfrastrukturen förutsätter utvecklingsarbete från bankerna. De observerade bristerna kan huvudsakligen rättas till genom att precisera beskrivningarna av processer och verksamhetssätt. Bankerna ska därtill vidareutveckla de uppgifter som behövs för att genomföra bail-in-verktyget enligt det nya ramverket för datamaterial. Man ska även fortsätta testa leveransen av de nödvändiga uppgifterna som behövs i en krissituation som en del av resolutionsplaneringen.

Enligt VFS:s bedömning hade bankerna inga sådana brister som skulle förhindra genomförandet av resolutionsåtgärderna. Om det skulle finnas brister bör VFS överväga tillämpning av sina särskilda behörigheter för att undanröja identifierade hinder. Å andra sidan är inte en enda banks beredskap på en så hög nivå att den skulle möjliggöra sänkning av MREL-kraven som ställts på banken.

Fyra banker är med i denna bedömning: Aktia Bank, POPBank-gruppen, S-Banken och Sparbanksgruppen. Dessa banker har utvecklat sin resolutionsberedskap i flera år i enlighet med de krav som VFS ställt.

Oma Sparbank kommer efter övergångsperioden med i bedömningen som publiceras 2028. För Oma Sparbank förändrades VFS:s bedömning av huruvida resolution är nödvändigt i 2023 till följd av att bankens storlek och antalet kunder hade ökat betydligt under tidigare år. Därför har den resolutionsberedskap som också förutsatts av Oma Sparbanken förändrats avsevärt.

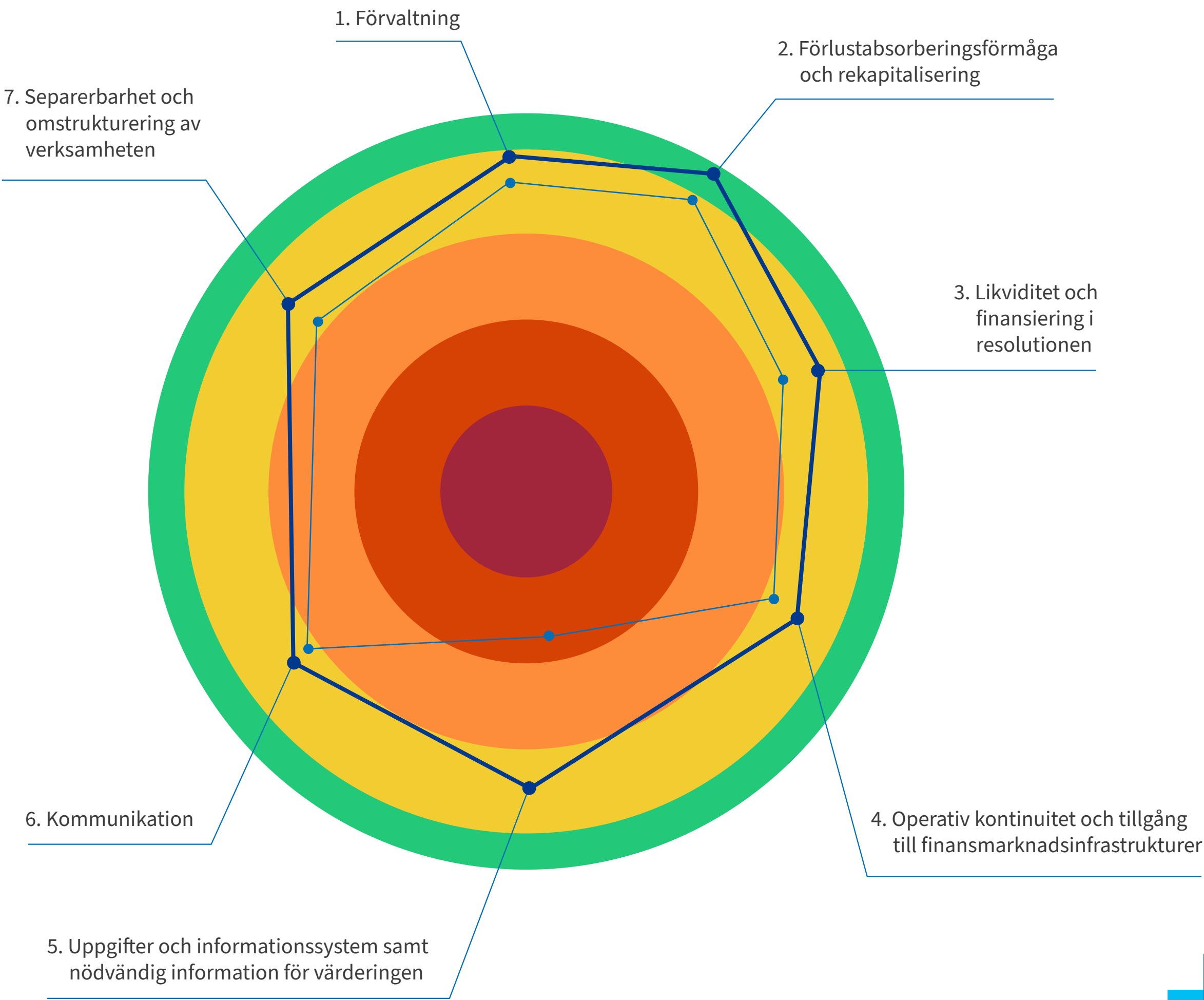
Metoden som använts i bedömningen beskrivs i kapitel 7.1.

VFS:s bedömning

- 2025
- 2024

- Bästa praxis
- Mindre brister
- Brister
- Eventuella betydande brister
- Betydande brister

Bankernas resolutionsberedskap i slutet av år 2025

5.1 Förvaltning

Vad förväntas av bankerna

Beslutsfattandet i samband med bankens resolution är effektivt. Förvaltningssystem och de tillhörande processerna ska stöda framtagandet av högklassig och uppdaterad information både för resolutionsplaneringen och genomförandet av resolution.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om bankens förvaltningssystem inte stöder beredningen och genomförandet av resolutionsåtgärder, är ansvarsfördelningen i en resolutionssituation oklar och utförandet i värsta fall kaotiskt, långsamt och stöder inte skötandet av resolutionssituationen.

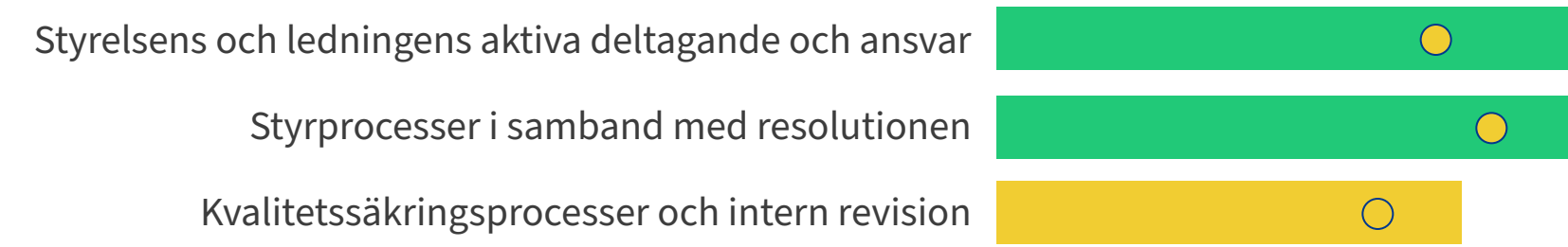
Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Bankerna testade beslutsfattandet, kvalitetssäkringen och andra förvaltningssystem i enlighet med VFS:s anvisningar 2025. Bankerna har vidare förbättrat sina beskrivningar av förvaltningssystemen och i synnerhet styrelsens och ledningens ansvar i samband med resolution. Dessutom svarar bankerna bättre på kvalitetssäkringskraven av resolutionsuppgifterna.

Vilka är bankernas största utmaningar

De största utmaningarna med anknytning till förvaltningssystemen har övervunnits och en del av bankerna har redan uppnått VFS:s förväntningar på förvaltningen. De återstående bristerna har att göra med kvalitetssäkringsprocesserna och den mån de är uppdaterade nu och i fortsättningen, i synnerhet vad gäller regelbunden resolutionsrapportering.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

5.2 Förlustabsorberingsförmåga och rekapitalisering

Vad förväntas av bankerna

Bankerna ska säkerställa att de i sina balansräkningar har tillräckligt med kapitalbasinstrument och godtagbara skulder för förlustabsorbering och rekapitalisering vid resolution. Bankerna ska kontinuerligt uppfylla det MREL-krav som ställts på dem. Bankerna ska också säkerställa att det är möjligt att skriva ned eller konvertera skuldinstrument som emitterats i tredjeländer. Bankerna ska i en instruktionsbok beskriva hur de skulle agera i en situation där VFS tillämpar bail-in-verktyget.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om bankens balansräkning inte innehåller tillräckligt med kapitalbasinstrument och skulder som kan skrivas ned eller konverteras till eget kapital med hjälp av bail-in-verktyget, måste resolutionsåtgärderna

finansieras på ett annat sätt. Om det inte finns några alternativ kommer bankens kapitaltäckning efter resolution att förbli för låg, och därmed äventyra bankens livskraft samt attraktionskraft i investerarnas ögon.

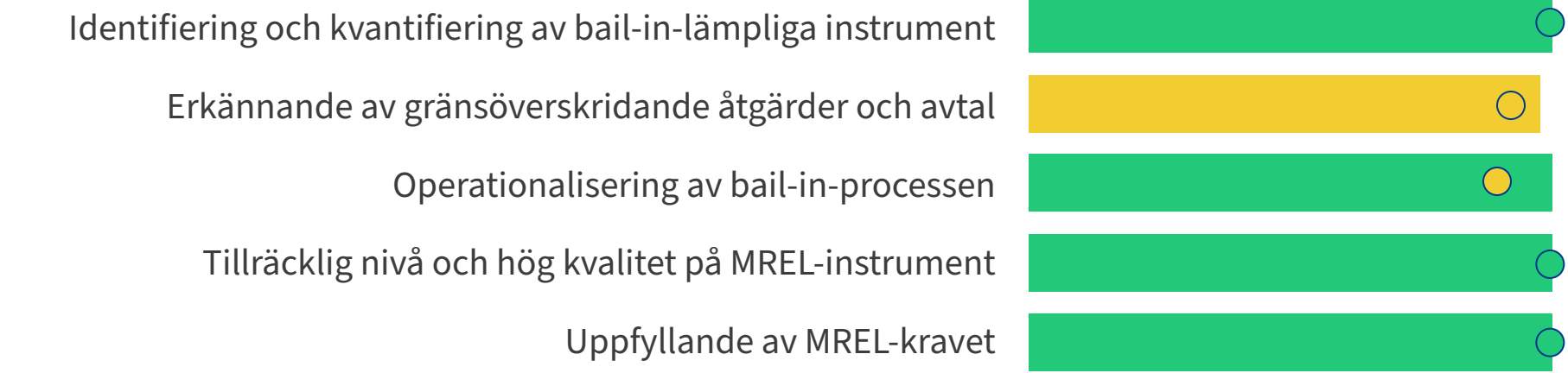
Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Under 2025 har bankerna testat utvalda delar av bail-in-instruktionsboken samt hur förvaltningssystemen och kriskommunikationen skulle fungera i en situation där VFS beslutar att använda bail-in-verktyget. Dessutom har bankerna utvärderat skuldinstrumentens MREL-duglighet.

Vilka är bankernas största utmaningar

Bankerna har inga stora utmaningar.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

5.3 Likviditet och finansiering vid resolution

Vad förväntas av bankerna

Bankerna ska ha förmåga att förutspå sina likviditetsbehov även vid en kris. Banken ska ha förmåga och processer för att identifiera tillgångsposter som kan användas som säkerhet vid förvärv av likviditet i en resolutionssituation. Dessutom ska banken ha beredskap att rapportera sin likviditetssituation och mängden tillgängliga säkerheter till myndigheterna.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om myndigheterna inte har en aktuell och korrekt bild av bankens likviditetssituation eller den prognostiserade utvecklingen av likviditeten, kan besluten om nödvändiga åtgärder försenas eller vara felaktiga. Om myndigheterna inte har en aktuell och

korrekt bild av tillgångsposter som kan användas som säkerhet i en resolutionssituation, kan eventuella finansieringskällor förbli oanvända, vilket försvårar genomförandet av resolutionsåtgärderna.

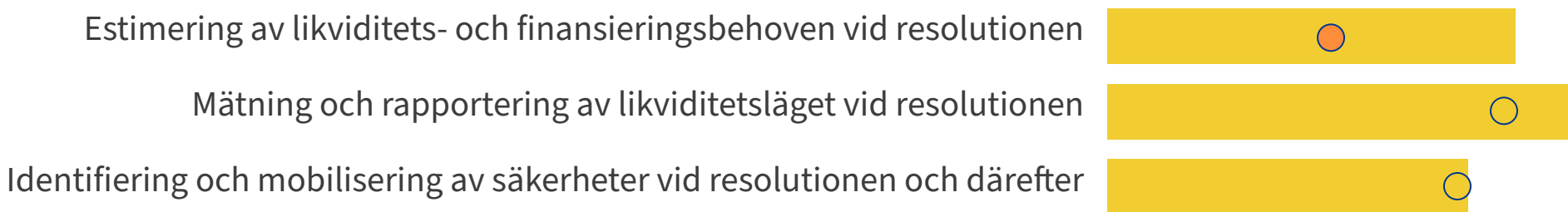
Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Under 2025 har bankerna preciserat prognostiseringsmetoder och -verktyg för likviditeten samt de scenarier som används i dem.

Vilka är bankernas största utmaningar

Bankerna ska ytterligare precisera beskrivningarna av sin förmåga att mobilisera säkerheter för finansiering i samband med resolution.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

5.4 Operativ kontinuitet och tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer

Vad förväntas av bankerna

Banken ska fastställa processerna, riskhanteringen och förvaltningssystemen i anslutning till den operativa kontinuiteten. Banken ska upprätthålla en förteckning över avtal som är väsentliga med tanke på den operativa kontinuiteten samt säkerställa att de inte sägs upp till följd av resolutionsåtgärderna.

Bankerna ska ha förmåga att identifiera och rapportera direkta och indirekta kopplingar av sin verksamhet till finansmarknadsinfrastrukturen (på engelska Financial Market Infrastructures, FMI), såsom betalningssystem. I kontinuitetsplanerna ska bankerna beskriva kraven på fortsatt tillgång till väsentliga finansmarknadsinfrastruktur tjänster och åtgärder för att trygga tillgången till dessa tjänster.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om omständigheter som gäller verksamhetens kontinuitet inte har utretts på förhand eller det inte har säkerställts att bankens avtal med externa tjänsteleverantörer fortsätter i en resolutionssituation, kan bankens verksamhet avbrytas när resolutionsåtgärderna tillämpas.

Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

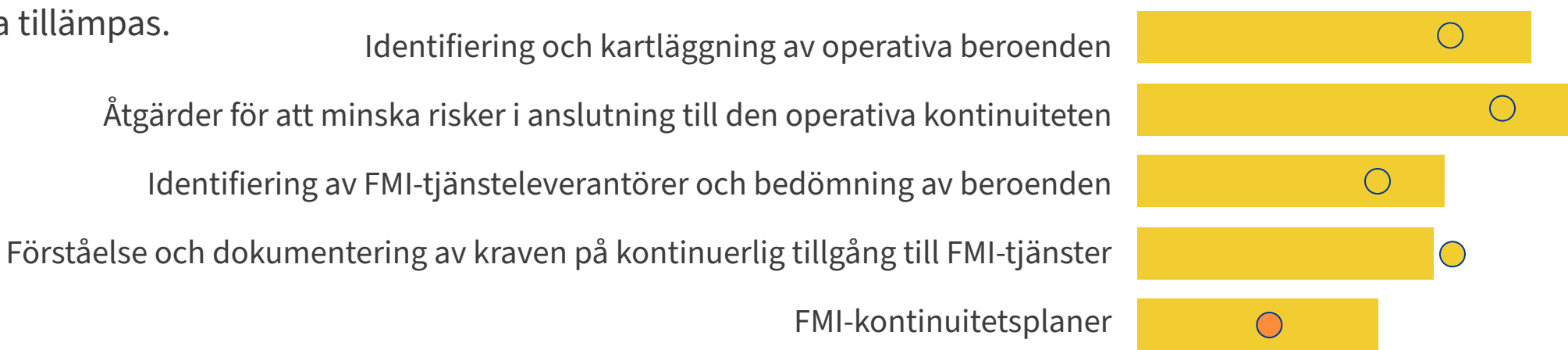
Under 2025 har bankerna ytterligare preciserat både sina avtalsregister och sina servicekataloger, som till exempel beskriver de nödvändiga tjänsterna för att säkerställa de kritiska funktionernas kontinuitet. Bankerna lade till villkor i sina avtal utanför EU som säkerställer att avtalen inte sägs upp på basis av resolutionsåtgärder.

Bankerna utvecklade sina kontinuitetsplaner för FMI-tjänsterna i fråga om rapportering, likviditetshantering och FMI-tjänsternas ersättbarhet.

Vilka är bankernas största utmaningar

Bankerna ska vidare förbättra sina kontinuitetsplaner i anslutning till FMI-tjänsterna. En del av bankerna ska särskilt förbättra sin dokumentation av hur en kontinuerlig tillgång till FMI-tjänster säkerställs. Helhetsbedömningen av detta delområde försämrades jämfört med året innan till följd av bedömnings metodens precisering.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

■ VFS:s bedömning 2025
○ VFS:s bedömning 2024

Balkens längd motsvarar VFS:s bedömning av bankernas resolutionsberedskap. Denna samt delområdets betydelse för resolutionens genomförande påverkar balkens färg.

5.5 Uppgifter och informationssystem samt uppgifter som behövs för värderingen

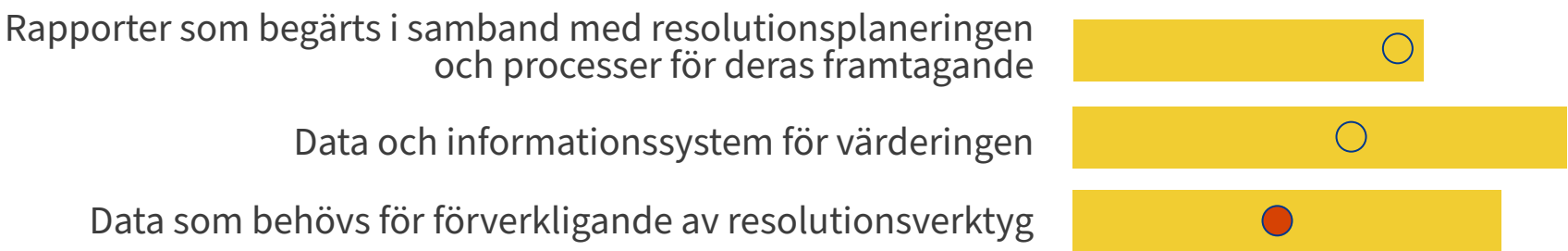
Vad förväntas av bankerna

Bankerna ska kunna leverera de uppgifter med hjälp av vilka VFS kan utveckla och upprätthålla resolutionsplaner, göra de värderingar som behövs vid resolution och tillämpa resolutionsåtgärder. Dessutom ombeds bankerna beskriva processerna för framtagandet, sammanställning och leverans av data samt kvalitetssäkringskontroller och kontinuitetsarrangemang i anslutning till dem. Bankerna ska också ha beredskap att producera material för eventuella köparkandidater i ett virtuellt datarum.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om banken inte kan leverera de uppgifter som behövs för att förbereda och genomföra resolutionsåtgärderna, måste VFS fatta beslut utifrån bristfällig och i värsta fall felaktig information.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Under 2025 utvecklade bankerna sin beredskap för att upprätta ett virtuellt datarum inför en eventuell försäljning av banken. Leveransen av värderingsuppgifter har testats.

Vilka är bankernas största utmaningar

Bankerna ska vidareutveckla de uppgifter som behövs för att genomföra bail-in-verktyget enligt det nya ramverket för datamaterial. Man ska även fortsätta testa de nödvändiga uppgifterna som behövs i en krissituation som en del av resolutionsplaneringen.

5.6 Kommunikation

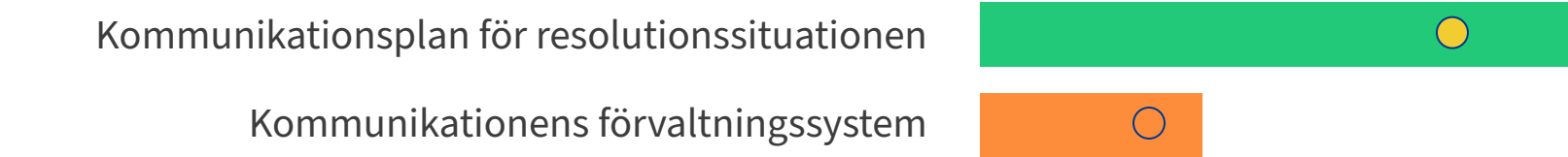
Vad förväntas av bankerna

Av bankerna förväntas en beskrivning av förvaltnings-systemet och processerna som syftar till att säkerställa att kommunikationen vid resolution sker vid rätt tidpunkt och är konsekvent. Bankerna ska för resolution utarbeta operativa dokument för kommunikation, såsom underlag för pressmeddelanden som publiceras i resolutionssituationen samt färdiga listor över vanliga frågor i en resolutionssituation.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om banken inte har förberett sig på kommunikation i samband med resolution, kan dess kommentarer till medierna eller annan kommunikation äventyra trovärdigheten i VFS:s resolutionsåtgärder och i värsta fall öka misstron mot banksektorn i större utsträckning.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Under 2025 testade bankerna kommunikationen i en resolutionssituation i enlighet med VFS:s anvisningar. De kommunikationsprocesser som bankerna fastställt har testats och vidareutvecklats för att motsvara behoven vid resolution.

Vilka är bankernas största utmaningar

I bedömningen 2025 identifierades ett riktat behov av att vidareutveckla kommunikationens förvaltnings-system och processer inför en resolutionssituation. De identifierade bristerna har korrigerats i de dokument som bankerna lämnade till VFS efter bedömningen 2025.

5.7 Separerbarhet och omstrukturering av verksamheten

Vad förväntas av bankerna

Banken ska ha förmåga att bedöma separerbarheten mellan bankens delar inför en försäljning samt bedöma marknadens intresse för att köpa dessa delar.

Banken ska ha beredskap att göra upp en omstruktureringsplan för verksamheten i samband med användning av bail-in-verktyget.

Om banken inte har visat sig kunna utarbeta en plan för omstrukturering av verksamheten i samband med användningen av bail-in-verktyget, kan det i samband med en eventuell resolution uppstå osäkerhet om dess förmåga att utarbeta och verkställa planen på ett tillförlitligt sätt.

Varför är detta viktigt i en resolutionssituation

Om banken inte levererar de uppgifter som behövs om separerbarheten och säljbarheten av olika delar, får VFS inte tillräcklig information för att bedöma separerbarheten av affärsverksamheter eller tillgångsposter från helheten, eller marknadens intresse för att köpa dessa helheter. Detta begränsar möjligheten att sälja banken eller dess delar i en resolutionssituation.

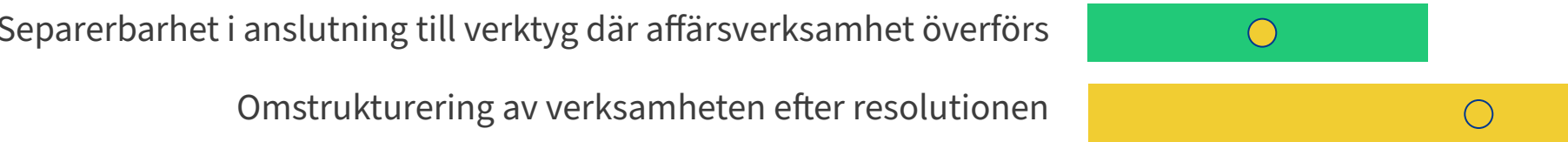
Var har bankerna gjort särskilt goda framsteg

Bankerna har preciserat sina separerbarhetsanalyser i enlighet med VFS:s anvisningar.

Vilka är bankernas största utmaningar

Bankernas separerbarhetsanalyser är tills vidare tillräckliga med beaktande av att försäljning av banken kunde vara en alternativ resolutionsåtgärd.

På vilken nivå är resolutionsberedskapen

6. VFS:s bedömning av bankernas insättningsgarantiberedskap 2025

Enligt VFS:s bedömning hade inlåningsbankerna i slutet av 2025 goda förutsättningar att i en ersättningssituation leverera de behövliga insättar- och kontouppgifterna till VFS så att VFS vid behov kan betala insättningsgarantiersättningar till insättarna inom sju arbetsdagar.

VFS har redan i flera år testat finländska bankers förmåga att lämna ut de behövliga uppgifterna till VFS för utbetalning av insättningsgarantiersättningar. Utifrån mer omfattande innehållstestningar under 2022–2024 kan det konstateras att bankerna huvudsakligen har uppfyllt de krav som VFS ställt på insättar- och kontouppgifterna väl. Enligt VFS:s bedömning uppfyller den bankspecifika beredskapen för insättningsgarantiersättningar, dvs. förmågan att leverera insättar- och kontouppgifter och datainnehållets kvalitet, de krav som VFS ställt antingen ”väl” (80 %) eller ”utmärkt” (20 %). Den

bedömningsmetod som använts i testningen beskrivs närmare i kapitel 7.2.

En av bankerna i utredningen uppfyllde kraven endast delvis i slutet av 2022. Banken korrigerade bristerna utifrån VFS:s korrigeringskrav, och denna brist förekom inte längre i de följande testerna.

Genom testning av det insättar- och kontomaterial som bankerna levererat har VFS kunnat verifiera att ersättning kunde betalas till majoriteten av insättarna (i genomsnitt över 90 %) via en helt automatiserad process, vilket gör det möjligt att i en ersättnings-situation betala insättningsgarantiersättningarna till insättarna inom tidsfristen på sju arbetsdagar.

Trots att ersättningarna kan betalas automatiserat till majoriteten av insättarna, har varje bank ett litet antal insättare (i genomsnitt under 10 % per bank), för vilka en helautomatisk behandling inte är möjlig. Detta gäller till exempel dödsbons insättningar

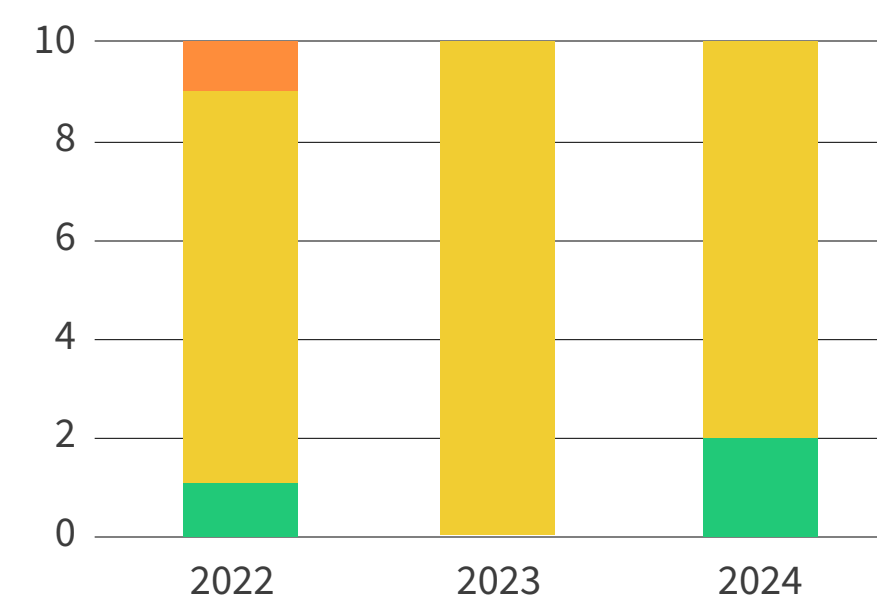
och pantsatta insättningskonton, såsom hyresgarantikonton, för vilka VFS behöver tilläggsutredningar av insättningsarnas ägare för ersättningsbeslutet. Antalet fall utanför den automatiska behandlingsprocessen beror alltså inte alls på bankens förmåga att leverera insättar- och kontouppgifter.

År 2026 testar VFS bankernas beredskap att leverera de uppgifter som behövs för betalning av insättningsgarantiersättningar i arbetsseminarier som ordnas under ledning av VFS tillsammans med varje finländsk bank i bankens lokaler. I arbetsseminarierna går man igenom bankens informationssystem och de processer som behövs för rapporteringen av insättar- och kontouppgifter, i synnerhet kvalitetssäkringen av framtagandet av uppgifter. Med hjälp av arbetsseminarierna breddas omfattningen av VFS:s testning, eftersom tyngdpunkten under tidigare år har legat på att testa datainnehållet i det material som bankerna levererar till VFS.

Under 2025 genomfördes ingen separat omfattande innehållstestning utöver beredningen av arbetsseminarierna och den kontinuerliga testningen. I samband med den kontinuerliga testningen har man övervakat hur bankernas korrigeringsåtgärder som begärts utifrån resultaten från den mer omfattande innehållstestningen 2024 har framskridit. Nya observationer som kräver korrigeringar gjordes inte under 2025.

Bankernas vitsord från mer omfattande innehållstestning av insättar- och kontouppgifter

- A. Banken uppfyller kraven utmärkt
- B. Banken uppfyller kraven väl
- C. Banken uppfyller kraven endast delvis
- D. Banken uppfyller inte kraven

6.1 Banker som omfattas av bedömningen

Alla tio finländska inlåningsbanker och inlåningsbankgrupper är med i den bedömningsompresentation i denna rapport om beredskapen att leverera de behövliga insättar- och kontouppgifterna till VFS: Aktia Bank, Alisa Bank, Nordea, Oma Sparbank, OP Pohjola, POP Bank -gruppen, S-Banken, Suomen AsuntoHypoPankki, Sparbanksgruppen och Ålandsbanken.

Bedömningen omfattar alltså även de banker, för vilka VFS har bedömt att resolutionsåtgärder är nödvändiga, eftersom resolutionsmålen inte kan uppnås genom ett konkursförfarande. Även dessa banker är skyldiga att rapportera insättar- och kontouppgifter till VFS, även om ersättningsprocessen för insättningsgarantin inte är det primära arrangemanget i dessa bankers ekonomiska krissituationer. Aktuella insättar- och kontouppgifter behövs också när banken ställs under resolutionsförvaltning och dess verksamhet fortsätter. Insättningarna är skyddade i båda alternativen – vid konkurs och vid resolution – upp till 100 000 euro per insättare per bank.

6.2 Bedömningen tas fram utifrån testning

VFS testar regelbundet att finländska banker kan leverera de behövliga insättar- och kontouppgifterna i begärd form, omfattning och tidsfrist till VFS. Vid kontinuerlig testning använder sig VFS av de automatiska kontrollerna i sitt informationssystem, med hjälp av vilka de uppgifter som banken levererat jämförs med VFS:s krav.

Utöver den kontinuerliga testningen utför VFS också mer omfattande innehållstestningar på bankernas uppgifter. Senast gjordes en sådan testning i slutet av 2024. I mer omfattande testningar utför VFS:s sakkunniga utöver de automatiska kontrollerna även manuella kontroller av stickprov ur materialet.

Efter testningen får bankerna en responsrapport om testets resultat. Den bankspecifika responsrapporten innehåller ett totalvitsord utifrån testresultaten samt de observationer som framkommit under testningen. Dessutom ska banken vidta de i rapporten föreslagna korrigeringsåtgärderna vars uppföljning upphör när korrigeringen i testning har konstaterats vara gjord.

Den senaste innehållstestningen är från 2024, så vitsorden från den gäller fortfarande.

7. Bedömningsmetoder

7.1 Resolutionsberedskap

VFS bedömer bankernas resolutionsberedskap med hjälp av SRB:s metod. Utgångspunkten är en detaljerad förteckning som SRB upprättat över de förväntningar som ställts på bankerna och som VFS tillämpar på finländska LSI-institut med beaktande av proportionalitetsprincipen.

SRB har utvecklat ett verktyg som stöd för bedömningen av resolutionsberedskapen. En banks resolutionsberedskap bedömdes i samband med planeringscykeln 2025 på tre nivåer inom varje delområde. På första nivån finns mycket grundläggande förväntningar som blir mer utmanande nivå för nivå.

VFS gör bedömningen utifrån den dokumentation som bankerna har levererat och testresultaten. När dokumentationen uppnår nivån enligt VFS:s förväntningar, ombeds bankerna i regel endast att uppdatera dokumentationen om det i banken, verksamhetsmiljön eller VFS:s anvisningar sker betydande förändringar som bör beaktas i dokumentationen. I framtiden kommer resultaten av bankernas egna tester att ha en större vikt i bedömningen.

Utöver att VFS bedömer bankernas resolutionsberedskap genomför också bankerna en självutvärdering. I detta sammanhang utarbetar bankerna vid behov en utvecklingsplan för hur de

ämnar säkerställa att de förväntningar som VFS ställer uppfylls inom utsatt tid.

Dessutom ska bankerna utföra tester i enlighet med de fleråriga testningsplanerna som VFS upprättat för dem. Utvecklingsplanen ska preciseras utifrån testningsresultaten. Bankens omfattande självutvärdering och planering av utvecklingsarbetet och testningen ökar medvetenheten om förväntningarna relaterade till resolution och säkerställer att förbättring av resolutionsberedskapen blir en naturlig del av bankens utvecklingsarbete.

Om utvecklingsarbetet för att säkerställa resolutionsberedskapen inte är på önskvärd nivå och banken inte har utarbetat någon trovärdig utvecklingsplan för att korrigera situationen, kan VFS använda sina befogenheter. Då kan VFS kräva att banken avlägsnar ett hinder som avsevärt skulle försvåra genomförandet av resolutionsåtgärder.

7.2 Insättningsgarantiberedskap

Testning av bankernas insättningsgarantiberedskap, dvs. bankernas förmåga att leverera insättar- och kontouppgifter och datainnehållets kvalitet, är VFS:s lagstadgade skyldighet. Testningen ska utföras regelbundet eller utan dröjsmål efter att en ny inlåningsbank har anslutit sig till Finlands insättningsgarantisystem eller när inlåningsbankernas eller VFS:s informationssystem har ändrats avsevärt.

I samband med testningen utnyttjar VFS i huvudsak de automatiska kontrollerna i sitt informationssystem, med hjälp av vilka de uppgifter som bankerna levererar jämförs med definitionerna i VFS:s rapporteringsanvisning. Utöver denna kontinuerliga övervakning och testning utför VFS regelbundet även mer omfattande innehållstestning av insättar- och kontouppgifter som bankerna levererar. Då utför VFS:s sakkunniga manuella kontroller av stickprov ur materialet utöver de automatiska kontrollerna.

I slutet av mer omfattande innehållstestningar ger VFS varje bank en responsrapport, som innehåller ett totalvitsord av bankens prestation på skalan A-D och som tas fram utifrån testresultaten.

Bedömningsskala:

A. Testresultatet är godkänt. Inlåningsbanken uppfyller de krav som ställts på rapporteringen av insättningsgarantins insättar- och kontouppgifter utmärkt. Baserat på testet uppfyller materialet

form- och innehållskraven. Det upptäcktes inga brister i materialets kvalitet eller leveransberedskapen som kräver korrigering och som skulle försvåra VFS:s utförande av sina lagstadgade uppgifter.

B. Testresultatet är godkänt. Inlåningsbanken uppfyller de krav som ställts på rapporteringen av insättningsgarantins insättar- och kontouppgifter väl. Baserat på testet uppfyller materialet formkraven, men det upptäcktes brister i anslutning till innehållet eller leveransberedskapen som kräver korrigering eller granskning, och som kan försvåra VFS:s utförande av sina lagstadgade uppgifter. Banken ska göra de nödvändiga granskningarna och eventuella korrigeringarna utan obefogat dröjsmål för att korrigera bristerna.

C. Testresultatet är underkänt. Inlåningsbanken uppfyller de krav som ställts på rapporteringen av insättningsgarantins insättar- och kontouppgifter endast delvis. Baserat på testet uppfyller materialet formkraven, men det upptäcktes brister i anslutning till materialets innehåll eller leveransberedskapen som kräver korrigering och som kan förhindra VFS utförande av sina lagstadgade uppgifter. Banken ska göra de nödvändiga korrigeringarna utan

dröjsmål och genomgå ny testning så att den insätterspecifika rapporteringen uppnår en godtagbar nivå.

D. Testresultatet är underkänt. Inlåningsbanken uppfyller inte de krav som ställts på rapporteringen av insättningsgarantins insättar- och kontouppgifter. Baserat på testet uppfyller materialet inte form- och/eller innehållskraven. Det upptäcktes brister i materialet som förhindrar VFS utförande av sina lagstadgade uppgifter. Baserat på materialet kan man inte utreda insättarnas ersättningsgilla insättningar och insättningar som ska ersättas, eftersom materialet inte är behandlingsdugligt. Banken ska göra de nödvändiga korrigeringarna utan dröjsmål och genomgå ny testning så att materialet uppnår en godtagbar nivå.

Eftersom testning har gjorts i flera år och kvalitetsnivån på det levererade datamaterialet är etablerat, har VFS observerat att bedömningsskalan behöver utvecklas. I sin nuvarande form placerar sig bankerna i huvudsak i samma klass i bedömningsskalan: ”uppfyller kraven väl”.

Inlåningsbankernas rapporteringsberedskap samt datainnehållet och kriterierna för det material som skall levereras till VFS utvecklas i nära samarbete med bankerna både internationellt och i samarbets-

gruppen för insättningsgarantirapporteringen som leds av VFS. Samarbetsgruppen har representanter från alla finländska inlåningsbanker.

RAHOITUSVAKAUSVIRASTO
VERKET FÖR FINANSIELL STABILITET
FINANCIAL STABILITY AUTHORITY

Verket för finansiell stabilitet

Verkstadsgatan 13
PB 70, 00581 Helsingfors

www.rvv.fi

+358 295 253 500

rahoitusvakausrasto@rvv.fi